

Svetlana Makarovič

Teta Magda

Svetlana Makarovič: TETA MAGDA
Krstna uprizoritev

Režiser: Dušan Mlakar

Dramaturg: Janez Vencelj

Scenograf: Jože Logar

Kostumografka: Jerneja Jambrek

Avtor glasbe: Uroš Rakovec

Lektorica: Rudenka Nabergoj

Igrajo:

Magda Madeleine Orehek pr. mr : Ivo Godnič

Punči : Vesna Slapar

Pavlina Mrhar : Darja Reichman

Frida Cokl : Vesna Jevnikar

Viktor Poglajen : Tine Oman

Zvone Štokerle : Matjaž Višnar

Biljeter : Robert Kavčič

Premiera, 23. december 1998

Inspicent: Ciril Roblek, šepetalka: Sonja Korošec, tonski mojster: Marko Koren, garderoberka: Bojana Fornazarič, osvetljevalec: Drago Cerkovnik, frizer in masker: Matej Pajntar, poslikava scene: Bojan Frantar, odrski tehniki: Simon Markelj, Janez Plevnik in Robert Rajgelj

Ko bo teta Magda videla tole predstavo, bo zmajala z glavo in se zamislila, če kakšni čudaki se najdejo na svetu – prepoznala se seveda ne bo, ker je povsem izmišljena oseba, tako kot večina ljudi, ki jih poznam. Zato je sleherna podobnost kogarkoli s komerkoli zgolj zlonamerno naključje.

Kar zadeva gospoda Poglajena, enega izmed glavnih junakov postranskih dogodkov, mu iz srca želim, da predstave ne bi videl, že zato ne, ker vsako stvar obrne nase; gospodična Pavlina iz Žabovčeve ulice bo prav gotovo mislila, da gre v njenem primeru zgolj za literarno osebo, preprosto zato, ker Žabovčeve ulice sploh ni.

Gospa Frida z rdečim nosom naj se nikar ne razburja, saj nisem mislila nje, ampak neko povsem drugo gospo, ki ji

še zdaleč ni podobna in je seveda tudi izmišljena. Enako velja za gospo Merjaščevo, ki je v resnici še dosti hujša.

Gospod Štoklerle in njegov doktor Kavelj naj bosta lepo tihi, ker vsi vedo, da takih ljudi sploh ni.

Nečakinja tete Magde pa naj kar sebi pripiše, če si je sama sebe izmislila.

Svetlana Makarovič

Uprizoritve gledaliških igre Svetlane Makarovič v poklicnih gledališčih:

1. Sovica Oka, Lutkovno gledališče Ljubljana, 1972
2. Hiša tete Barbare, Lutkovno gledališče Ljubljana, 1975
3. Pekarna Mišmaš, Lutkovno gledališče Ljubljana, 1978; Lutkovno gledališče Maribor, 1997
4. Sen zelenjavne noči, Slovensko mladinsko gledališče, 1978
5. Smrad opera, Slovensko mladinsko gledališče, 1981
6. Kozlovska sodba v Višnji gori, Lutkovno gledališče Ljubljana, 1981
7. Igra o letu, Lutkovno gledališče Ljubljana, 1983
8. Songi za Martina Krpana, Lutkovno gledališče Ljubljana, 1984
9. Mrtvec pride po ljubico, Lutkovno gledališče Ljubljana, 1986
10. Sapramiška, Lutkovno gledališče Ljubljana, 1986
11. Mi, Kosovirji, Lutkovno gledališče Ljubljana, 1988
12. Korenčkov Palček, Lutkovno gledališče Ljubljana, 1989
13. Gal med lutkami, Lutkovno gledališče Ljubljana, 1992
14. Namesto rož, Drama SNG Maribor, 1993
15. Take živalske, Lutkovno gledališče Maribor, 1993
16. Show strahov, Mestno gledališče ljubljansko, 1994
17. Medena pravljica, Lutkovno gledališče Ljubljana, 1994
18. Devet in dva, Lutkovno gledališče ZOOM, 1995
19. Kokokoška Emilija, Lutkovno gledališče Ljubljana, 1997
20. Tacamuca, Lutkovno gledališče Ljubljana, 1998

Numerologija Madeleine Orehek pr. mr. za vsakdanjo rabo

Vsled izjemne kompleksnosti numerološke analize, ki jo je tukajšnji javnosti predočila gđč. Orehek, in čudne pisave, s katero jo je zapisala, želim taisti javnosti to *tres interesant* metodo, dolga stoletja skrivano s strani kitajskih budističnih menihov, prenešeno v naše kraje potom skrivnostnega poznanstva gđč. Orehkove, na kar najbolj *gmein* in enostaven način vam razložiti.

Nämlich, ta fascinanten postopek v veliki meri odpravlja čustvene pretrse, ki jih individuuum pridobi skozi nenadejane in torej nepredvidene, skratka nenačrtovane dogodke. V želji, da bi vam razjasnil pristope h kreativni potvorbi vaših cenjenih imen, vam ponujam kratek resume, se pravi sežeto in na moč skrženo Numerologijo Madeleine Orehek pr. mr.

1. Najprej svoje ime napišete.
2. Nato ga pogledate od daleč.
3. Nato ime tiho izgovorite (začutili boste nenavadne vibracije, podobne občutku, da vas nekdo kliče).
4. In zdaj na delo:
 - a. Vsaki črki svojega imena dodelite številko (numero). Eksemplaričen primer: A – dobi številko 1; še en primeren eksempl, da boste lažje razumeli: B – številko 2.
 - b. Numere črk seštejte.
 - c. Prištejte število nog vaše najljubše živali.
 - d. Takisto storite z njenim imenom (če vaša mačka še nima imena, je skrajni čas, da ga dobi).
 - e. Prištejete še njene numere.
 - f. Rezultat delite s starostjo vaših čevljev, izraženo v letih.
 - g. Seštejte vse cifre, in to ponavljajte toliko časa, da boste dobili ene same.
1. Končna numera je zdaj vaša. Zato napravite toliko požirkov *universalmedicina*, kolikor vam jih veleva.
2. Dolgo strmite v napisano: prej ali slej se vam bo ena ali več črk imena zadržala sumljiva (če vam to ne uspe, ponovite od točke 5).
3. Zamenjajte črko s črko, ki je za končno numero pred inkriminirano.
4. Zdaj se pa lotite še priimka.

Vaš Junec Venšelj

Kdo je teta Magda?

Teta Magda je vse od začetka skrivnostna oseba. Vsem, tudi ustvarjalcem predstave, bo za vedno ostal neznan podatek o njeni starosti. Če smo nekoliko bolj pozorni, lahko ujamemo trenutke njene preteklosti, ki se ji » nehote« izvijajo izpod tančice skrivnostnosti.

Še posebno zanimiv je podatek, da ji je pred nogami klečal sam Franz Lehar, avstrijski skladatelj, ki je bil rojen leta 1870 in umrl leta 1948. Živel je pretežno na Dunaju in zaslovel s pisanjem operet, med katerimi je največji sloves doživela Vesela vdova.

Ne bomo se ukvarjali z natančnim seštevanjem let, s špekulacijami o tem, koliko je bil star Franz Lehar, ko je padel pred Madeleinine noge, in koliko let je tedaj štela ona. Če dama želi svojo starost obdržati zase, naj jo kar. Sploh pa » nekaj čez trideset« ni nobena starost.

Poznanstvo s slavnim skladateljem nam razkrije še nekaj o teti Magdi. Franz Lehar je zaslovel, ko je bila habsburška monarhija na vrhuncu,

v času dunajskega blišča in elegance. Duh fin de siecla prinaša v današnji čas teta Magda – Madeleine Orehek, potomka slovite provansalske družine del Oreck. To počne na malce samosvoj način, a vendarle. To je bil čas, ko je bila dama zares dama. Ko gospod ni smel ponuditi dami roke v pozdrav, ampak je počakal, da mu jo je ponudila ona. Küß die Hand! V tistem času je gospod spremljal damo v opero, morda z njo poklepetal ob čaju, ne pa silil vanjo z nespodobnimi predlogi. To je bil čas, ko se je damo prijel pod roko, ne pa za ...

Avstroogrška monarhija je izdihnila leta 1918; njen duh je v naslednjih desetletjih bolj ali manj izginil. Tako je teta Magda v svetu, ki ni poznal cimetnega vonja starega Dunaja in » vineršule« obnašanja, postala čudaška. Toliko bolj, ker je razkošje dunajskih avenij zamenjalo blatno slovensko predmestje. Tako teti Magdi ostajajo le še neverjetne zgodbe iz preteklosti in kak kos dragocenega porcelana – četudi iz Ljubljane.

Teta Magda je postala tujka v

lastnem svetu. Kot takšna nam kaže našo lastno bit. Kakšni smo, ne spoznamo toliko v odnosih s sebi enakimi, temveč v stiku z drugačnimi.

V komediji se značilno

» slovencljevski« odnos do drugačnih kaže skozi gospodično Pavlino in gospo Frido, torej » družbeno okolje«. Njun odnos do tete Magde je dvojen: na eni strani slepa zaverovanost, skorajda svetniško čaščenje Magdinih nasvetov in njenega » poznavalstva«, na drugi apriorno zavračanje in označevanje.

Madeleine Orehek pr. mr. je zadnji polihistor na svetu. Njeno » znanje« se razprostira od glasbe in glasbene zgodovine ter poznavanja etnografskih značilnosti eksotičnih plemen do skrivnosti kemije (alkimije), farmacije in medicine. Mestoma fascinira s psihoanalitičnimi sposobnostmi, čemur se seveda ni čuditi, saj je bil Sigmund Freud someščan in sodobnik Magdinega oboževalca Franza Leharja.

Gospodična Pavlina jo zaradi njenih sposobnosti neskončno občuduje in jo imenuje celo za najboljšo prijateljico – ob njej se verjetno počuti prav slovensko majhna in

nebojlena. Pavlina tako kot marsikdo v drugačnih vidi nedosegljivo stopnjo lastnega razvoja, lastnega odmika iz sive povprečnosti. V senci izjemnih, torej drugačnih, neobičajnih ljudi išče svoje sonce.

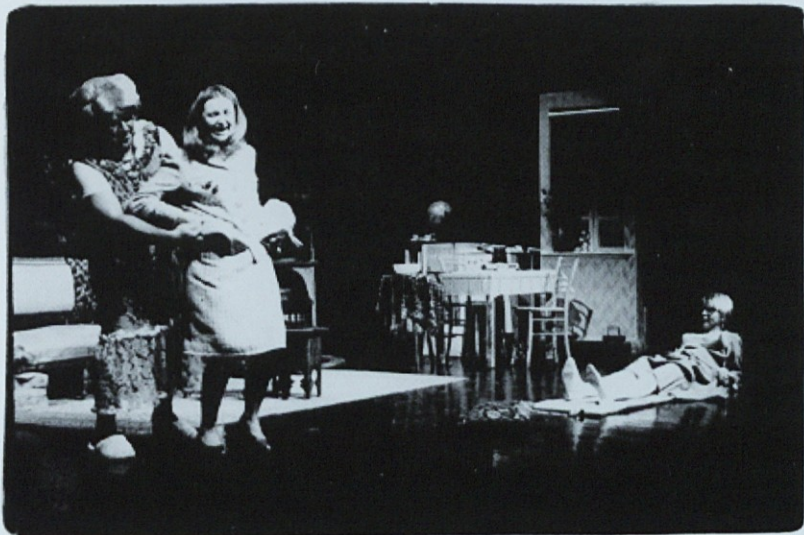
Drugi, in takšna je gospa Frida v komediji Teta Magda, se raje sklicujejo na večvrednost množic, na javno moralo in družbene norme. Kadar to ni dovolj, si kaj hitro izmislijo neverjetno kleveto, s katero drugačne pošljejo » tja«, kamor spadajo.

Magda vselej ostaja zunaj te množice – je zunajserijska, izjemna. Razume jo samo Punči, ki jo sprejema takšno, kakršna je, z njeno prismuknjenostjo vred.

Brez Punči pa ostaja Magda ponosno sama, polna zgodb, ki jih rojeva njena bujna domišljija.

Te zgodbe, neverjetne, a hkrati povedane s suverenostjo, lastno samo teti Magdi, nikdar ne razkrijejo povsem Magdine drže: morda resnično verjame svoji domišljiji – ali pa je domišljija zgolj orožje v boju s povprečnostjo, ki jo obdaja. Ali pa nemara drži kar oboje.

Posnetki z vaje za Teto Magdo

Vesna Jevnikar, Ivo Godnič, Darja Reichman

Vesna Jevnikar, Ivo Godnič, Darja Reichman

Vesna Slapar, Matjaž Višnar, Ivo Godnič

Vesna Jevnikar, Dušan Mlakar, Ivo Godnič

Ivo Godnič

V vlogi Tete Magde

premlad. Prej bi dejal, da obema, teti Magdi in meni, misli prehitro preskakujejo.

V meni pa ni Magdine uglajenosti. To moram še pridobiti. Pri ustvarjanju vloge sem jo črpal predvsem iz svojega okolja, pri ljudeh, ki jih poznam.

O štorijah...

Tako kot Magda nadvse rad duhovičim in pripovedujem izmišljene zgodbe. Ko opazim, da mi ljudje verjamejo, štorijo še razširim. Bolj ko štorija zabava poslušalce, daljša postaja.

Kljub dobremu vinu in hrani bi bilo pri meni na Krasu dolgčas, če ne bi bilo dobrih štorij. Prav z njimi včasih zadržim svoje goste vse do jutra, čeprav so morda prišli samo na enourni obisk. No, k temu seveda pripomoreta tudi dobra večerja in pijača.

Nimam zgodb, ki bi jih večkrat ponavljal. Najraje pripovedujem izmišljene. Običajno zrastejo iz kake drobne, marsikdaj nepomembne novice, ki ji dodam podrobnosti, jo razširim z domišljijo in tako zgradim povsem pravo štorijo. Ne znam pa pripovedovati vicev. Konec koncev je dolgočasno pripovedovati vedno iste zgodbe.

O teti Magdi...

S Teto Magdo sem se prvič srečal, ko sem prebral besedilo komedije, saj knjige, na osnovi katere je nastala, pred tem nisem poznal. V teti Magdi sem nemudoma našel sebe.

Podobnost med nama se mi je še bolj razkrila na vajah in pri študiju vloge.

Pravzaprav sem enak tip človeka kot teta Magda – s to razliko, da morda nisem tako fin in celo »hohštaplarski«. Vsaj upam, da ne. Samega sebe namreč vselej doživljamo drugače, kot nas vidijo drugi, in nase gledam pozitivno.

Z Magdo pa sva si zelo blizu, kar zadeva zmedenost, »konfuznost«. Tudi meni se dogaja, da sredi stavka pozabim, kaj sem hotel povedati – in potem nadaljujem v popolnoma drugi smeri. Ampak to ni stvar skleroze. Za kaj takšnega sem k sreči

O Prešernovem gledališču

Igralsko pot sem začel v Prešernovem gledališču, in sicer leta 1982, prav z vlogo v Pekarni Mišmaš Svetlane Makarovič. To je bilo moje prvo srečanje z gledališčem. Sodeloval sem v ljubiteljski mladinski skupini, ki jo je vodil Lojze Domanjko. Številni mladi igralci iz njegove skupine so pozneje nadaljevali pot na igralski akademiji. Takrat so bili v skupini Dejana Demšar, Bernarda Oman, Vesna Jevnikar, Milan Štefe...

Kot študent akademije sem v Prešernovem gledališču nastopil v predstavi Zasedovanje in smrt Jeana Paula Marata v režiji Matjaža Zupančiča. Leta 1988, kmalu po končani akademiji, sem postal član kranjskega ansambla. Imel sem občutek, da me tedanji umetniški vodja ni znal izkoristiti, da nisem dobil vloge, s katero bi se lahko potrdil. Zato svoje prihodnosti nisem videl v tem gledališču. Nato me je Janez Pipan povabil v Slovensko mladinsko gledališče, kjer sem zaposlen še danes.

Ko se kot gost vračam v Prešernovo gledališče, je moje razpoloženje veliko boljše kot pred desetimi leti; predvsem zato, ker pri študiju vlada zelo prijetno vzdušje. Upam, da bomo s kolegi naredili uspešno predstavo, s katero bomo dosegli svoja in pričakovanja publike.

Ko so v oddaji Zoom v anketi spraševali Ljubljančane, kdo je Ivo Godnič, so vsi odgovorili, da sem kranjski igralec. Preseneča me, da me ljudje poznajo po eni sami sezoni v Kranju, čeprav sem že devet let član SMG.

Kreacijo tete Magde posvečam spomину tragično preminule kranjske igralkе in moje najboljše prijateljice Dejana Demšar.

Devetdeset gledaliških režij Dušana Mlakarja

Režiserja Dušana Mlakarja ni potrebno posebej predstavljati, saj s svojim gledališkim ustvarjanjem že dobrih trideset let bogati slovensko kulturo. Znan je tudi kranjskim ljubiteljem gledališča, saj je Teta Magda njegova četrta režija na odru Prešernovega gledališča. Dušan Mlakar je prav s to predstavo v zakladnico svojih gledaliških režij dodal že devetdeseto stvaritev.

Tretjino Mlakarjevega dela predstavljajo prav režije slovenskih odrskih del. Pogosto se je loteval tudi krstnih uprizoritev in s tem pomembno prispeval k razvoju slovenske dramatike. Da ima izvrsten smisel za humor, pričajo režije številnih uspešnih komedij.

GLEDALIŠKE REŽIJE DUŠANA MLAKARJA

SEZONA 1967/68

1. V pesmih slava se bo brala od naroda do naroda (Izbor poezije Franceta Prešerna in drugih klasikov evropske romantike naredil Tone Pavček), Mladinsko gledališče v Ljubljani, februarja 1968
2. Mihajl Gorjunov: Trije debeluhi, Mladinsko gledališče v Ljubljani, marca 1968

SEZONA 1968/69

3. Trude Payer / Theo Braun: Čipek in Capek, Mladinsko gledališče v Ljubljani, aprila 1969

SEZONA 1969/70

4. Tone Pavček: Hura za veselje, Mladinsko gledališče v Ljubljani, decembra 1969
5. Dušan Mlakar, Charles Dickens: Oliver Twist, Mladinsko gledališče v Ljubljani, maja 1970

SEZONA 1970/71

6. Danilo Gorinšek: Silni bič, Mladinsko gledališče v Ljubljani, oktobra 1970
7. Dušan Pirjevec, F. M. Dostojevski: Sreča v nesreči ali Naš dobrotnik Foma Fomič, Mestno gledališče ljubljansko, marca 1971

SEZONA 1971/72

8. Smiljan Rozman: Zvonovi, SLG v Celju, januarja 1972

SEZONA 1972/73

9. Ivan Cankar: Romantične duše, SLG v Celju, decembra 1972
10. Andrej Hieng: Lažna Ivana, Drama SNG v Mariboru, maja 1973

SEZONA 1973/74

11. Veno Taufer: Prometej ali Tema v zenici sonca, SLG v Celju, septembra 1973
12. Eugène Ionesco: Novi najemnik, PDG v Novi Gorici, novembra 1973
13. Karel Valentin: Selitev, PDG v Novi

Gorici, novembra 1973

14. Franček Rudolf: Celjski grof na žrebcu, SLG v Celju, marca 1974
15. Jean Anouilh: Skušnja aki Kaznovana ljubezen, PDG v Novi Gorici, aprila 1974

SEZONA 1974/7

16. Fadil Hadžić: Naročena komedija, Mestno gledališče ljubljansko, oktobra 1974
17. Janez Zmavc: Pavliha in malo čez les, SLG v Celju, novembra 1974
18. Ferenc Molnár: Liliom, SSG v Trstu, januarja 1975
19. Joseph Kesselring: Arzenik in stare čipke, PDG v Novi Gorici, marca 1975

SEZONA 1975/76

20. Ivan Cankar: Romantične duše, Srbsko narodno pozorišče v Zrenjaninu
21. Alfred de Musset: Lorenzaccio, SLG v Celju, januarja 1975

SEZONA 1976/77

22. Velimir Lukić: Huda noč, Mestno gledališče ljubljansko, septembra 1976
23. Andrej Hieng: Noč mladenaca (Večer ženinov), Narodno pozorišče v Beogradu
24. Antonio Buero Vallejo: Sanje razuma, Drama SNG v Mariboru, aprila 1977

SEZONA 1977/78

25. Tone Partljič: Ščuke ni, ščuke ne, Mestno gledališče ljubljansko, oktobra 1977
26. Niko Grafenauer, Oton Župančič: Samogovori, Drama SNG v Ljubljani, februarja 1978

SEZONA 1978/79

27. Anton P. Čehov: Striček Vanja, PDG v Novi Gorici, oktobra 1978
28. Nikolaj V. Gogolj: Ženitev, SLG v Celju, januarja 1979
29. Luigi Pirandello: Kaj je resnica, PDG v Novi Gorici, maja 1979

SEZONA 1979/80

30. Janez Žmavc: Pavliha ali malo čez les, SLG v Celju, septembra 1979
31. Henrik Ibsen: Nora, PDG v Novi Gorici, novembra 1979
32. Edward Albee: Kdo se boji Virginije Woolf, SSG v Trstu, januarja 1980

SEZONA 1980/81

33. Borivoj Wudler: Odprite vrata, Oskar prihaja, SLG v Celju, septembra 1980
34. Brian Clark: Čigavo je moje življenje, PDG v Novi Gorici, novembra 1980
35. Nikolaj V. Gogolj: Revizor, Drama SNG v Ljubljani, februarja 1981
36. Daniel Lee Coburn: Partija remija, SSG v Trstu, aprila 1981
37. Eugène Ionesco: Novi najemnik, Mestno gledališče ljubljansko, maja 1981
38. Karel Valentin: Selitev, Mestno gledališče ljubljansko, maja 1981
39. Andrej Hieng: Gospodja Berta (Zakladi gospe Berte), Kazališče Marina Držiča v Dubrovniku

SEZONA 1981/82

40. Matjaž Kmecl: Levstikova smrt, PDG Nova Gorica, novembra 1981
41. Aleksander V. Vampilov: Lov na divje race, Mestno gledališče ljubljansko, marca 1982

SEZONA 1982/83

42. Peter Shaffer: Amadeus, SLG v Celju, septembra 1982
43. Anton P. Čehov: Utva, Drama SNG v Ljubljani, novembra 1982
44. Peter Turrini: Jožef in Marija, PDG v Novi Gorici, januarja 1983
45. Peter Turrini: Lov na podgane, PDG v Novi Gorici, januarja 1983

SEZONA 1983/84

46. Edward Albee: Gospa iz Dubouquana, SSG v Trstu, decembra 1983
47. Thomas Bernhard: Po vseh višavah je mir, PDG v Novi Gorici, marca 1984

48. Eugene O'Neill: Dolgega dneva potovanje v noč, PDG v Novi Gorici, maja 1984

SEZONA 1984/85

49. Matjaž Kmecl, Ivan Pregelj: Plebanus Joannes, PDG v Novi Gorici, novembra 1984
50. Peter Turrini: Meščani, Drama SNG v Mariboru, januarja 1985
51. Pavel Kohout: Marija se bori z angeli, Drama SNG v Ljubljani, marca 1985

SEZONA 1985/86

52. Christopher Fry: Gospa ne bo zgorela, SLG v Celju, septembra 1985
53. Noel Coward: Hudomušna prikazen, SSG v Trstu, decembra 1985
54. Joseph Kesslerling: Arzenik in stare čipke, Drama SNG v Ljubljani, junija 1986

SEZONA 1986/87

55. Peter Barnes: Rdeči nosovi, PDG v Novi Gorici, decembra 1986
56. August Strindberg: Sonata strahov, SLG v Celju, aprila 1987

SEZONA 1987/88

57. Harold Pinter: Stari časi, SLG v Celju, oktobra 1987
58. Peter Turrini: Trg v Benetkah, Drama SNG v Ljubljani, aprila 1988
59. Jean-Baptiste P. Molière: Georges Dandin, SSG v Trstu (predstava na prostem), julija 1988

SEZONA 1988/89

60. Edmond Rostand: Cyrano de Bergerac, PDG Nova Gorica, septembra 1988
61. Paul Claudel: Marijino oznanjenje, Mestno gledališče ljubljansko, decembra 1988
62. Thomas Bernhard: Komedijant, PDG v Novi Gorici, marca 1989
63. Friedrich Schiller: Marija Stuart, Drama SNG v Ljubljani, maja 1989

SEZONA 1989/90

64. Akos Kertesz: Vdove, Mestno gledališče ljubljansko, februarja 1990
65. Ivan Cankar: Jakob Ruda, SSG v Trstu, aprila 1990

SEZONA 1990/91

66. Václav Havel: Sanacija, SNG Drama v Ljubljani, septembra 1990
67. Jean-Jacques Bricaire - Maurice Lasaygues: Lažnivka, Mestno gledališče ljubljansko, januarja 1991
68. Murray Schisgal: Lubezen, SLG v Celju, junija 1991

SEZONA 1991/92

69. Tennessee Williams: Tramvaj Poželenje, PDG v Novi Gorici, oktobra 1991

SEZONA 1992/93

70. Evald Flisar: Kaj pa Leonardo?, Mestno gledališče ljubljansko, oktobra 1992
71. Henrik Ibsen: Nora, Prešernovo gledališče v Kranju, decembra 1992
72. Milan Kleč: Vsega je kriva Marjana Deržaj, SSG v Trstu, aprila 1993
73. Damir Zlatař-Frey: Kri in košute, SLG v Celju, maja 1993
74. Matjaž Kmecl: Andrej Smole - znameniti Slovenec, Narodni muzej v Ljubljani, julija 1993

SEZONA 1993/94

75. Igor Torkar: Revizor 93, Prešernovo gledališče v Kranju, oktobra 1993
76. August Strindberg: Oče, PDG v Novi Gorici, marca 1994
77. Henrik Ibsen: Strahovi, SLG v Celju, maja 1994

SEZONA 1994/95

78. Evald Flisar: Stric iz Amerike, Mestno gledališče ljubljansko, septembra 1994
79. Andrej Inkret, Josip Jurčič: Deseti brat, SSG v Trstu, marca 1995
80. Karel Valentin: Selitev, Primorski poletni festival, julija 1995

SEZONA 1995/96

81. Peter Barnes: Zaton sonca in slave, PDG v Novi Gorici, oktobra 1995
82. Jean Anouilh: Skušnja ali kaznovana ljubez, SLG v Celju, decembra 1995

SEZONA 1996/97

83. Arthur Miller: Razbito steklo, SSG v Trstu
84. Kevin Elyot: Noč s Sasho, Mestno gledališče ljubljansko, januarja 1997
85. Oscar Wilde: Važno je imenovati se Ernest, Prešernovo gledališče v Kranju
86. Daniel Lee Coburn: Partija remija, Šentjakobsko gledališče v Ljubljani

SEZONA 1997/98

87. Anton P. Čehov: Tri sestre, SSG v Trstu, oktobra 1997
88. Ray Cooney: Minister v škripcih, SLG v Celju, decembra 1997

SEZONA 1998/99

89. Ferenc Molnár: Liliom, PDG v Novi Gorici, oktobra 1998
90. Svetlana Makarovič: Teta Magda, Prešernovo gledališče Kranj, december 1998

100 vlog Tineta Omana v Prešernovem gledališču

prva vloga v PG Kranj - Popiva
(Dundo Maroje) 1966/67

Že dvaintrideset let igra v Prešernovem gledališču, od tega štirinajst let kot stalni član ansambla našega gledališča. Vloga Viktorja Poglajena je njegova stota vloga. V igralskih interpretacijah Tineta Omana je zaživelo sto polnih odrskih likov; v njegovem igralskem opusu najdemo najširšo paleto vlog: od otroških do zahtevnih klasičnih.

Na oder Prešernovega gledališča je stopil kot Popiva v Dundo Maroju, nato pa je nanizal vrsto nastopov; vsega skupaj je kar 2660-krat nastopil v predstavah Prešernovega gledališča.

Seznam Omanovih vlog nam razkriva vsestranskega igralca, saj je odigral vrsto klasičnih vlog (Marata v Weissovem Zasedovanju in usmrtitvi J. P. Marata, Astona v Pinterjevem Hišniku, Estragona

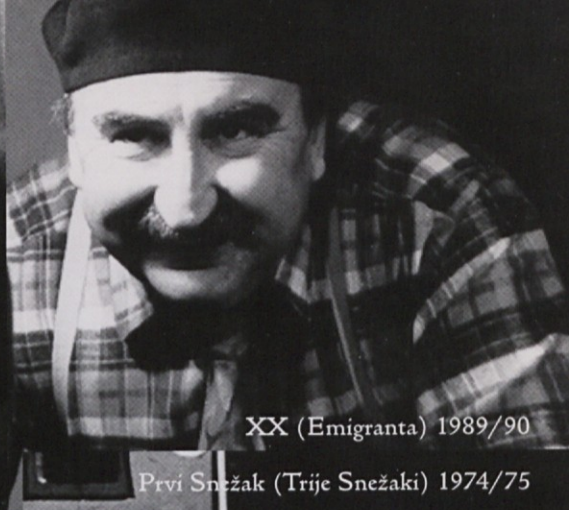

Humphrey (Kadar mačke ni doma)
1994/95

v Beckettovem delu Čakajoč Godota, Srebrjakova v Stričku Vanji...), niz izvirnih slovenskih likov, igral je v večini Cankarjevih dram, se priljubil najmlajšemu občinstvu, vsi pa ga poznamo predvsem kot prvovrstnega komedijanta, ki je s svojim komedijantskim žarom prispeval k uspehu komedij kranjskega gledališča (Božanska tragedija, Do-re-mi-Feydeau, Zbeži od žene, Revizor 93, To imamo v družini, Važno je imenovati se Ernest, Takšni in drugačni...)

Dedek (Žogica Marogica) 1989/90

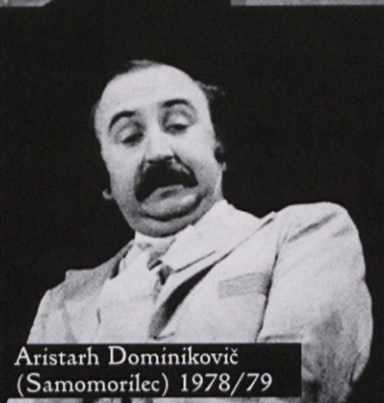

XX (Emigranta) 1989/90

Prvi Snežak (Trije Snežaki) 1974/75

Fiškula (Človek na položaju) 1978/79

Aristarh Dominkovič (Samomorilec) 1978/79

Santa (Lacko in Krefli) 1974/75

Pregled sezone 1997/98

Prešernovega gledališča Kranj

V organizaciji PG je bilo v sezoni 1997/98 odigranih
156 predstav PG,
74 ponovitev 45 različnih gostovalnih predstav in
29 drugih prireditev.

259 predstav in prireditev si je ogledalo 47.903 obiskovalcev.

Izkoriščenost predstav v sezoni 1997/98

Predstave PG

	Doma	na gost.	skupaj
1. J. Chinn: TAKŠNI IN DRUGAČNI (premiéra)	29	11	40
2. A. P. Čehov: STRİČEK VANJA (premiéra)	17	4	21
3. S. Mrožek: POLICIJA (premiéra)	15	6	21
4. Več avtorjev: O TEM SE NE GOVORI (premiéra)	2	51	53
5. O. Wilde: VAŽNO JE IMENOVATI SE ERNEST	8	2	10
6. M. Kmecl: TRUBAR		8	8
7. L. Suhadolčan: NORČIJE V GLEDALIŠČU	1	2	3

Igralski nastopi v Prešernovem gledališču Kranj v sezoni 1997/98

Marija Benko k. g.: Lady Bracknell
(Važno je imenovati se Ernest) - 10 ponovitev

Polde Bibič k. g.: Trubar
(Trubar) - 8 ponovitev

Slavko Cerjak k. g.: John Worthing
(Važno je imenovati se Ernest) - 10 ponovitev

Gregor Čušin k. g.: Policijski narednik (Policija) - 21 ponovitev

Maša Derganc k. g. Cecily Cardew (Važno je imenovati se Ernest),
Maša (O tem se ne govori) - 58 ponovitev

Aljoša Dobovišek k. g.: Čaroper (Norčije v gledališču) - 3 ponovitve

Štefanija Drolc k. g.: Vera (Takšni in drugačni) - 40 ponovitev

Robert Kavčič: Delavec (Striček Vanja) - 21 ponovitev

Vesna Lubej k. g.: Maca (Norčije v gledališču) - 3 ponovitve

Ivanka Mežan k. g.: Gospodična Prism (Važno je imenovati se Ernest),
Marina (Striček Vanja) - 31 ponovitev

Bernarda Oman: Blagorodna Gwendolen Fairfax (Važno je imenovati
se Ernest), Lara (Takšni in drugačni), Jelena Vladimirovič (Striček Vanja)
- 71 ponovitev

Tine Oman: Pastor Chasuble (Važno je imenovati se Ernest),
Bill (Takšni in drugačni), Srebernjakov, Aleksander Vladimirovič (Striček
Vanja), Policijski načelnik (Policija), Naočnik (Norčije v gledališču)
- 95 ponovitev

Boris Ostan k. g.: Vojnicki Ivan Petrovič
(Striček Vanja) - 21 ponovitev

Kristijan Ostanek k. g.: Kristijan
(O tem se ne govori) - 53 ponovitev

Uroš Potočnik k. g.: Policaj (Policija) - 21 ponovitev

Pavel Rakovec: Lane (Važno je imenovati se Ernest), Srakoper
(Norčije v gledališču), Artur (Takšni in drugačni), Jetnik (Policija)
- 74 ponovitev

Darja Reichman: Cecily Cardew (Važno je imenovati se Ernest),
Mica (Norčije v gledališču), Nora (Takšni in drugačni),
Sofija Aleksandrova (Striček Vanja) - 69 ponovitev

Jožef Ropoša k. g.: Bob (Takšni in drugačni) - 40 ponovitev

Vesna Slapar k. g.: Vesna (O tem se ne govori) - 53 ponovitev

Uroš Smolej k. g.: Uroš (O tem se ne govori) - 53 ponovitev

Jernej Šugman k. g.: Astrov Mihail Lovrič (Striček Vanja)
- 21 ponovitev

Borut Veselko k. g.: Algermon Monerief
(Važno je imenovati se Ernest) - 10 ponovitev

Barbara Vidovič k. g.: Žena narednika (Policija) 21 - 21 ponovitev

Alenka Vipotnik k. g.: Vojnicka Marija Vosiljeva (Striček Vanja) -
21 ponovitev

Matjaž Višnar: Meriman (Važno je imenovati se Ernest),
Očalnik (Norčije v gledališču), Jeff (Takšni in drugačni), Telegin Iljč
(Striček Vanja), General (Policija) - 95 ponovitev

Prešernovo gledališče Kranj
Glavni trg 6
4000 Kranj

uprava 064/ 380 490
blagajna 064/ 222 681
telefaks 064/ 380 4933
ravnatelj 064/ 380 4912
organizator 064/ 380 4913
e-mail: presern-gled@s5.net

Ravnatelj
mag. Tomaž Kukovica
Organizator
Robert Kavčič

Gledališki list Prešernovega gledališča Kranj
sezona 1998/1999, številka 4

Izdaja Prešernovo gledališče Kranj

Gledališki list sestavil in uredil Janez Vencelj,

oblikoval Iztok Skok,

fotografije Mihael I. Fock, Damjan Švarc in
Peter Uhan.

Tisk JAGRAF

Naklada 700 izvodov

Kranj, Slovenija, december 1998

